

fatte Varer, hvorunder navnlig falder Korfpropper, have ifkun givet en Gjennemsnitsindtægt af 278 Rd. om Aaret.

Korn og Kornvarer.

Denne Afdeling i Forflaget er overensstemmende med den tilsvarende i Loven af 1863, kun at, som ovenfor nævnt under Om-
talen af de med Bogstavet H. begyndende Artikler i fornævnte Lov, „Havs- og Markvarer, som ikke ere særskilt tariferede,“ (Lovens Vos. Nr. 98) ere optagne med herunder.

Krudt m. m.

„Krudt og Fabrikater deraf samt lignende exploderende Stoffer og Gjenstande, saasom Skydeboomuld, Knaldsølv, Knaldshætter med eller uden Projektil, Lændspeile osv,“ ere i Loven af 1863 under Vos. Nr. 122 ansatte til en Told af 4 β . pr. 1 \mathcal{R} . Gjennemsnitsindførselen har været 68,147 \mathcal{R} med en Indtægt af 2,839 Rd. Herunder falder imidlertid Indførselerne til Militæretaterne; en forholdsvis stor Del af Gjennemsnitsindtægtens Størrelse hidrører fra de 2 sidste Aar, for de 3 første er den kun ca. 1,800 Rd. Efter Gjennemsnit af Aarene 18^{66/67}—^{69/70}, har Indførselen af Handelskrudt til Kjøbenhavn kun udgjort 1,400 \mathcal{R} aarlig, altsaa givende en aarlig Indtægt af ca. 60 Rd. I det Krudt og andre lignende exploderende Stoffer i Forflaget ere opførte til Toldfrihed, kan det derved for Statskassen bevirke Tab saaledes langt fra anslaaes saa høit som Gjennemsnittet af Indtægten paa denne Position. Som ovennævnt henfører Loven af 1863 Knaldshætter til Fortoldning herunder, der er imidlertid ikke skjønnet at være Anledning til at sætte dem til Toldfrihed eller til overhovedet at behandle dem, saavel som f. Ex. Patronhylstre af Metal, Pap eller deslige med eller uden Knaldsats, anderledes end andre ligestaaende Arbejder af Stoffet, og efter Forflaget ville Knaldshætter derfor fremtidig blive at toldbehandle som Metalarbejder med en Told af 6 β . pr. \mathcal{R} . Den herved bevirkede Forhøielse, hvorved de i Almindelighed ville komme til at svare en Told af ca. 8% af Værdien, kan Varen formentlig vel bære. Hvor stor Indførselen af Knaldshætter har været, kan ikke opgives.

Kryderier og Specerier.

Denne Afdeling vil findes ganske overensstemmende med den tilsvarende (Vos. Nr. 123—125) i Loven af 4de Juli 1863 kun med følgende Afvigelser:

1) Tolden paa Kanelbark, ægte og uægte hel og malet, samt malet eller tilberedt Sennep der i Loven af 1863 er sat til 7 β . pr. \mathcal{R} , er forhøiet til 8 β . for 1 \mathcal{R} . Gjennemsnitsindtægten af Kanelbark har været 10,072 Rd. om Aaret og af malet Sennep 398 Rd., ialt 10,470 Rd.; den foreslaaede Forhøielse beregnes herefter at give en Merindtægt af ca. 1,500 Rd.

Da den nuværende Thara for Kanel i Kasser, 18%, har vist sig at være for lav, er den i Forflaget forhøiet til 20%, hvorhos der er tilføiet, at der gives en 2% høiere Thara, naar Kasserne have Dunsbød af Siv. Herved kan ikke paaregnes at blive bevirket noget Indtægtstab, da den nuværende for lave Thara i Neglen har foranlediget en Undersøgelse af den virkelige Vægt af Dimpakningerne.

2) Af de til „andre“ Kryderier og Specerier i Loven af 1863 eksempelvis henførte Varer er udeladt Spidskommen og Laurbær, der formenes at burde behandles som Frø og Bær for Apotheker og altsaa blive toldfrie, hvorimod i Forflaget udtrykkelig er nævnt „Balmuefrø“, som er en forholdsvis ikke ringe Indførselsartikel, — der kan formentlig anslaaes at blive indført ca. 20,000 \mathcal{R} om Aaret —, og som efter den nysjældende Tarif indgaar frit som „Frø, ikke særskilt tariferet.“ Indførselsmængderne af Spidskommen og Laurbær kunne ikke opgives; men de ere forvindinge. Indtægten af „Balmuefrø“ vil efter det Foranstaaende kunne anslaaes til noget over 600 Rd. om Aaret; af Hensyn til den nysomtalte Fragang i Indtægten for Spidskommen m. v. anslaaes der, for ikke at stille Kalkulen for høit, imidlertid kun en Merindtægt af 500 Rd.

For Allehaande, Ingefær, Melkker og Peber er Tilskrivningsmængden for Kreditoplaget nedsat fra 300 \mathcal{R} til 100 \mathcal{R} og Fraffrivningsmængden fra 50 \mathcal{R} til 25 \mathcal{R} .

Kryderier og Specerier have efter Be-